

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoE/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713201234
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713201234.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vo veci oprávneného P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom v W., P. č. XX, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Dukelských hrdinov č. 16, proti povinnej L. J. P., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom v W., T. G. č. XX, zastúpenej JUDr. Vladimírom Barčíkom, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová č. 1, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletými deťmi U. P., nar. XX.XX.XXXX a U. P., nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom v W., T. G. č. XX, obidve zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 5Em/2/2013-85 zo dňa 30.07.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd uložil povinnej pokutu v sume 200,- € podľa § 273 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení uznesenia uviedol, že na základe písomných vyjadrení oprávneného a povinnej mal preukázané, že povinná dlhodobo nezabezpečuje, aby došlo k realizácii rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletými deťmi tak, ako jej to ukladá právoplatné súdne rozhodnutie a to jednak rozsudok okresného súdu č.k. 15C/101/2007-38 zo dňa 18.10.2007 a v súčasnosti aj uznesenie okresného súdu č.k. 5P/303/2012-79 zo dňa 25.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoP/27/2013-99 zo dňa 25.03.2013, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, pričom nemohol prihliadnuť na tú skutočnosť, že maloleté deti (podľa posledných vyjadrení oprávneného osobitne maloletá U.), styk s oprávneným odmietajú, nakoľko je povinnosťou povinnej deti na styk s otcom v zmysle právoplatného rozsudku, resp. uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici riadne pripraviť, a to aj po psychickej stránke, nakoľko aj oprávnený má právo ako rodič sa s deťmi kontaktovať, tráviť voľný čas, pretože nebol doteraz vo svojich rodičovských právach obmedzený, ani mu nebola ich realizácia zakázaná; z prehľadu jednotlivých termínov stretnutí maloletých detí s oprávneným, ktorý predložila súdu povinná ako aj oprávnený (s výnimkou termínov od 28.11.2012 do 02.12.2012, kedy bola maloletá U. chorá), okresný súd nezistil objektívne prekážky, ktoré by mali byť dôvodom k tomu, aby povinná odmietala odovzdať maloleté deti oprávnenému k realizácii stretnutí; okresný súd poukázal aj na to, že pri stretávaní sa maloletých detí s rodičom, ktorý s nimi nežije v spoločnej domácnosti, je potrebné, aby prístup rodiča, u ktorého sú maloleté deti vo výchove bol pružný a otvorený v otázke stretávania sa s druhým rodičom; maloleté deti nemajú byť odradzované od stretnutí čo i len nedbanlivým alebo nevedomým postojom druhého rodiča; pri súdnom rozhodovaní o výchove maloletého dieťaťa ide o morálnu zodpovednosť každého rodiča za budúcnosť svojho dieťaťa; pokuta uložená vo vykonávacom konaní vedenom o úprave práv a povinností k maloletým deťom nemusí byť vždy pokutou iba za evidentné porušenie zákona, ale aj nástrojom, ktorý núti rodiča k zamysleniu sa a k zodpovednejšiemu prístupu k budúcnosti svojich potomkov; z výsledku konania podľa okresného súdu jednoznačne vyplýva, že k neuskutočnenému styku oprávneného s maloletými deťmi došlo zavinením povinnej, nakoľko táto nevie deti po psychickej stránke pripraviť na úpravu styku s oprávneným; preto okresný súd uložil povinnej pokutu v sume 200,- €, ktorá pripadá štátu. Okresný

súd pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že rozsudkom okresného súdu č.k. 15C/101/2007-38 zo dňa 18.10.2007, právoplatným dňa 19.11.2007, bolo manželstvo oprávneného a povinnej rozvedené; súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou boli obidve maloleté deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti povinnej, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a oprávnenému bola stanovená vyživovacia povinnosť v sume 99,58 € mesačne na každé dieťa zvlášť počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku; súd súčasne upravil styk oprávneného s maloletými deťmi, a to tak, že je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý pracovný deň v týždni v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., každý prvý a tretí víkend v mesiaci v čase od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., každé letné prázdniny jeden mesiac a to v párnom roku celý júl, v nepárnom roku celý august, v párnom roku celé Veľkonočné sviatky od prvého dňa sviatkov od 9.00 hod. do posledného dňa sviatkov 14.00 hod., v párnom roku celé jaré prázdniny od prvého dňa prázdnin od 9.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 14.00 hod., počas vianočných sviatkov a zimných prázdnin v párnom roku od 22. do 27.12. s tým, že deti budú vyzdvihnuté o 10.00 hod. a vrátené o 16.00 hod. a v nepárnom roku od 28.12. do 2.1. v čase od 10.00 hod. do 16.00 hod. príslušného kalendárneho roku. Podľa návrhu oprávneného sa styk s maloletými deťmi síce realizuje, avšak v niektoré dni mu povinná maloleté deti bez objektívnych dôvodov odmieta vydať, keď sa tak stalo v dňoch 21.09.2012, 24.09.2012, 28.09.2012, 28.11.2012, 22.12.2012 až 27.12.2012 (vianočné sviatky), 11.01.2013, 25.01.2013; povinná mu maloleté deti odmieta vydať pravidelne v piatok, pokiaľ po ňom nasleduje víkend, v ktorom nie je oprávnený sa maloletými deťmi stretnúť; následne v priebehu konania oprávnený okresnému súdu oznámil, že povinná mu maloleté deti odmietla vydať aj v dňoch 28.01.2013 a 30.1.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., v dňoch 04.02.2013 a 05.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., tiež dňa 07.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., dňa 08.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., dňa 14.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., v dňoch 15.02.2013 od 17.00 hod. do 17.02.2013 do 17.00 hod., t.j. tretí víkend v mesiaci, tiež dňa 18.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod. a tiež dňa 19.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod.; ďalšími písomnými podaniami oprávnený okresnému súdu oznámil, že povinná mu maloleté deti odmietla vydať tiež dňa 21.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., dňa 22.02.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., v dňoch 01.03.2013 od 17.00 hod. do 03.03.2013 do 17.00 hod., t.j. prvý víkend v tomto mesiaci, taktiež dňa 05.03.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., dňa 06.03.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., tiež dňa 07.03.2013 v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod., ako aj v dňoch 15.03.2013 od 17.00 hod. do 17.03.2013 do 17.00 hod., t.j. prvý víkend v mesiaci, a tiež dňa 18.03.2013. Povinná v konaní uviedla, že si je vedomá svojich povinností a rodičovských práv na základe rozsudku okresného súdu č.k. 15C/101/2007-38 zo dňa 18.10.2007 a preto boli maloleté deti boli na styk s oprávneným vždy riadne pripravené a nachystané; dňa 21.09.2012 bola s oprávneným len maloletá U., po dohode so U. túto nezobral; dňa 24.09.2012 v čase o 16.45 hod. neboli deti ešte pripravené, pretože ledva prišli domov zo školy (družiny) a ona z práce a nákupu, ani sa poriadne nestihli zložiť a už oprávnený klopal na dvere; ale o 17.00 hod. už boli maloleté deti riadne pripravené ako vždy, ale tentoraz oprávnený zobral zase len maloletú U.; často sa stalo, že otec zobral len jednu z dcér; dňa 28.09.2012 sa nejednalo ani o prvý, ani o tretí víkend v mesiaci, t.j. tento víkend nemali byť maloleté deti u oprávneného; dňa 28.11.2012 bol štrajk učiteľov na ich základnej škole a preto boli obe deti od 27.11.2012 do 28.11.2012 u svojich starých rodičov vo P. W., čo aj oprávnenému oznámila a to dňa 26.11.2012 o 20.04 prostredníctvom SMS správy; v čase od 28.11.2012 do konca týždňa, t.j. do 02.12.2012 bola maloletá U. chorá, oprávnenému po jeho príchode oznámila, že ešte nie sú doma a že maloletá U. je chorá a maloletá U. sa po príchode domov musí pripravovať do školy a hrať na klavír, že aby prišiel až zajtra s čím oprávnený súhlasil a odišiel; počas vianočných sviatkov od 22.12.2012 do 27.12.2012, dňa 22.12.2012 v čase o 9.50 hod. boli doma a oprávnený u nich nebol; tieto Vianoce sám oprávnený navrhol, aby deti ostali na Vianoce 2012 s ňou, že si deti vezme na Nový rok; dňa 11.01.2013 v piatok začínal druhý víkend v mesiaci, t.j. maloleté deti mali byť s ňou a nie s oprávneným; dňa 25.01.2013 v piatok začínal štvrtý víkend v mesiaci, t.j. opäť víkend, keď majú byť maloleté deti s ňou; čo sa týka dňa 28.01.2013, je si vedomá, že ak sa nemôže styk s maloletými deťmi zrealizovať, je povinná túto skutočnosť dopredu 24 hodín druhému rodičovi oznámiť; tak to aj urobila, dokonca to oprávnenému obidve deti osobne v pondelok povedali; maloleté deti bolo treba ostrihať, pričom má pevnú pracovnú dobu a do kaderníctva mohli ísť jedine v popoludňajších hodinách po ukončení jej pracovnej doby; dňa 30.01.2013 potom, ako maloleté deti oznámili oprávnenému, aby pre ne zajtra, t.j. 31.01.2013 nechodil, pretože im sľúbila prekvapenie za krásne polročné vysvedčenie a cestujú, oprávnený súhlasil a žiadal poslať ešte aj SMS správu; jednalo sa o výnimočnú situáciu (polrok) a deti už dávno predtým od nej naliehavo požadovali, že niečo od nej chcú, ak bude dobré vysvedčenie; dňa 04.02.2013 boli maloleté deti riadne pripravené na stretnutie s oprávneným, neodmietla deti otcovi vydať; deti aj motivovala, aby išli k otcovi, tieto vyšli na chodbu, dlhšiu dobu sa s oprávneným rozprávali na chodbe, potom sa vrátili

a povedali, že tento súhlasí, že nemusia ísť a na jej dotaz, že ako to, že mu povedali, že sa majú veľa učiť a hrať na hudobných nástrojoch; dňa 05.02.2013 boli maloleté deti pod veľkým psychickým tlakom, pretože boli predvolané a vypočúvané na okresnom súde; dňa 07.02.2013 prišli domov pár minút po 17.00 hod., ale oprávnený to vedel, lebo už o 16.46 hod. im volal, že je pred ich bytom, aj napriek tomu, že ledva prišli domov, snažila sa deti presvedčiť, aby k oprávnenému išli, neodmietla maloleté deti vydať, deti aj išli k nemu na chodbu, ale po chvíľke sa vrátili a povedali, že nejdú, že s tým súhlasí, že nemusia ísť, napriek tomu deťom dohovárala; má snahu riešiť takéto situácie a preto sa dcér spytovala, prečo k oprávnenému nechcú chodiť a deti jej povedali, že oprávnený na ňu stále škaredo a vulgárne nadáva a tiež aj na ich starkého; oprávnený udáva dokonca aj tie termíny, keď maloleté deti nemá mať; poukázala aj na to, že od rozvodu, t.j. novembra 2007 do septembra 2012 oprávnený vôbec nerealizoval styk s maloletými deťmi tak, ako to má určené právoplatným súdnym rozhodnutím, brával si deti veľmi sporadicky, aj to mimo určeného času; okresný súd podľa § 272 ods. 3 O.s.p. vyzval povinnú, aby sa podrobila súdnemu rozhodnutiu a aby dodržiavala súdom upravený styk s maloletými deťmi s tým, že ju súčasne upozornil na následky neplnenia týchto povinností; výzvu si povinná prevzala osobne dňa 18.04.2013 prostredníctvom pošty; uvedená výzva okresného súdu zostala bezvýsledná, nakoľko oprávnený oznámil, že povinná naďalej opakovane nerešpektuje rozhodnutie súdu, nakoľko mu maloleté deti odmietla vydať tiež v čase od 05.04.2013 od 17.00 hod. do 07.04.2013 do 17.00 hod., t.j. prvý víkend v mesiaci, v dňoch 03.05.2013 od 17.00 hod. do 05.05.2013 do 17.00 hod., t.j. prvý víkend v mesiaci, v dňoch 07.06.2013 od 17.00 hod. do 09.06.2013 do 17.00 hod., t.j. prvý víkend v mesiaci, ako aj v čase od 05.07.2013 od 17.00 hod. do 07.07.2013 do 17.00 hod., t.j. prvý víkend v mesiaci. Okresný súd vychádzal aj zo zistenia, že v konaní sp. zn. 5P/303/2012 sa vedie konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, v rámci ktorého sa oprávnený domáha zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov; vo veci bolo uznesením okresného súdu č.k. 5P/303/2012-66 zo dňa 11.02.2013 nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru: Psychológia, z odvetvia: Klinická psychológia detí a súčasne z odvetvia: Klinická psychológia dospelých (Poradenská psychológia), s tým, že dňa 15.07.2013 bol okresnému súdu doručený vypracovaný znalecký posudok; z obsahu spisu súčasne vyplýva, že v priebehu konania podala povinná návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd predbežným opatrením upravil styk oprávneného s maloletými deťmi každý prvý a tretí týždeň v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod; uznesením č.k. 5P/303/2012-79 zo dňa 25.02.2013 okresný súd tento návrh zamietol; na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14CoP/27/2013-99 zo dňa 25.03.2013 uznesenie okresného súdu zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil styk oprávneného s maloletými deťmi tak, že je oprávnený sa stykať s maloletými deťmi každý prvý a tretí týždeň v mesiaci od piatka v čase od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a súčasne zaviazal povinnú maloleté deti na styk v upravenom rozsahu riadne a včas pripraviť a odovzdať deti oprávnenému v mieste ich trvalého bydliska pred bytom povinnej, a to v piatok o 17.00 hod., súčasne je tento oprávnený vo vymedzených týždňoch si maloleté deti v mieste bydliska detí od povinnej prevziať a je povinný jej maloleté deti odovzdať v nedeľu do 17.00 hod. v mieste trvalého bydliska maloletých detí; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2013.

Proti uzneseniu okresného súdu podala povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 20.08.2013 (č.l. 96-98 spisu), ktorým navrhla, aby odvolací súd návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol alebo aby konanie o jeho návrhu zastavil. V odvolaní uviedla, že predmetné uznesenie považuje za nesprávne, nakoľko nie je pravdou, že by čo i len jediný raz bezdôvodne odmietla vydať maloleté deti oprávnenému. K nariadeniu výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí (personálnej exekúcii) súd pristúpi v prípade, keď sa povinný odmieta podrobiť právoplatnému rozhodnutiu súdu a tým bráni vo výkone práv oprávnenému (v tomto prípade otcovi maloletých detí); ide teda o prípad, keď nedôjde k dobrovoľnému rešpektovaniu povinností určených v súdnom rozhodnutí; malo by ísť o odopretie alebo bezdôvodné odmietnutie vydať deti oprávnenému. Maloleté deti vždy pripravila na stretnutie s oprávneným tak, ako jej to ukladajú rozhodnutia súdov, avšak oprávnený sa s deťmi v drvivej väčšine prípadov dohodol, že nemusia s ním ísť. Má podozrenie, že oprávnený robí zámerne to, že si deti nevezme alebo si zoberie len jedno dieťa, aby ju mohol udávať na políciu a podávať návrhy na výkon rozhodnutia. Skutočnosť, že oprávnený sa s deťmi dohodne, ktorá s dcér s ním pôjde, potvrdzujú aj jeho podania. Pri príchode oprávneného deti vždy vypraví pred byt, teda na miesto, kde si ich má prevziať a tam s nimi oprávnený hovorí bez jej prítomnosti, aby ju nemohol obviňovať z ovplyvňovania detí a tiež, aby jej nenadával a neurážal. Tvrdenia oprávneného o odmietnutí vydania detí sú len jeho klamstvami a výmyslami. V ďalšom texte odvolania povinná podrobne opísala priebeh stretnutí maloletých detí s oprávneným v dňoch od 04.04.2013 do 16.08.2013, keď poukázala

na to, že otec viackrát prišiel za deťmi v rozpore s úpravou súdu mimo stanoveného času, chodil za nimi do školy, chodil na tréning maloletej U., sledoval ich zo služobného auta, často prišiel po deti, ale vzal len jedno z nich a podobne. Povinná poukázala na to, že v konaní o určení práv a povinností k maloletým deťom sa jedná o nesporné konanie a osobitne treba sledovať predovšetkým záujem maloletých detí. Oprávnený si však z tohto konania urobil spor, cez ktorý sa jej chce pomstiť a to aj za cenu psychického týrania maloletých detí, pretože vôbec neprihliada na ich záujem a aj za cenu ich utrpenia „bojuje“ proti nej podľa svojho vyjadrenia, že „keď chce vojnu, tak ju bude mať a že ju psychicky zničí“. Je nespravodlivé, že k uloženiu pokuty okresný súd pristúpil len na základe tvrdení oprávneného a neberú sa do úvahy jej argumenty, prípadne aj formou výsluchu svedkov alebo maloletých detí; aj v tomto vykonávacom konaní je nevyhnutné zisťovať skutkový stav, a to o to naliehavejšie, že sa jedná o zvýšený spoločenský záujem na ochrane maloletých detí; až po takomto zistení je možné voliť vhodné opatrenia a citlivo zvážiť, či nútené stretnutie maloletých detí s rodičom je najvhodnejšie a či nebude na ich ujmu s ďalekosiahlymi negatívnymi následkami. Podstatný podiel na tom, že deti sú stresované a v poslednom čase veľmi psychicky vyčerpané má práve oprávnený. Z uvedených dôvodov povinná navrhla, aby bol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietnutý, resp. aby bol výkon rozhodnutia zastavený.

Oprávnený sa k odvolaniu povinnej vyjadril písomným podaním zo dňa 04.09.2013 (č.l. 101-102 spisu), v ktorom uviedol, že vyjadrenia povinnej uvedené v predmetnom odvolaní sú zavádzajúce a nepravdivé. Svoje dcéry podporuje v ich školských aj mimoškolských aktivitách. Pravidelne s nimi chodíva počas súdom určených víkendov do X., kde ich naučil plávať. V minulom školskom roku zase každú stredu počas celého školského roka odprevádzal dcéru U. na tréningy, zakúpil jej dres a priniesol jej zakaždým občerstvenie. Je pravda, že aj napriek súdnemu rozhodnutiu sa niekedy za dcérami zastaví ráno v škole a prinesie im desiatu, prípadne im poobede kúpi zmrzlinu, no vždy ich len pozdraví a nikdy ich nikam neoprávnené nevzal; skôr povinná vedome ignoruje právoplatné súdne rozhodnutie a úmyselne mu odopiera styk s dcérami. Tvrdenie povinnej, že sa viackrát a bez upozornenia v určený čas nedostavil po dcéry, je absolútny výmysel; keď nemohol zo závažných dôvodov po ne prísť, vopred povinnej túto skutočnosť písomne oznámil. Za vymyslené považoval tvrdenie povinnej, že sa dňa 04.04.2013 bez predchádzajúceho upozornenia nedostavil po dcéry, pretože v tento deň po dcéry prísť nemohol nakoľko bol štvrtok; nasledujúci deň, t.j. v piatok 05.04.2013 sa po deti riadne zastavil a zobral obidve dcéry so sebou, čiže tvrdenie povinnej, že vzal len maloletú U., považuje za jej ďalší výmysel a klamstvo. Tvrdenie povinnej, že údajne dcéram sľuboval, že príde po ne ku starým rodičom do P. W. v dňoch 04.07.2013 a 05.07.2013 považuje za absolútny výmysel, skutočnosť je taká, že sa dňa 05.07.2013 dostavil k bytu povinnej, aby si ako prvý víkend v mesiaci v pravidelný čas zobral dcéry, no v byte nikto nebol; následne matke viackrát telefonoval, ale nedvíhala mu; o 17.08 hod. sa povinná dostavila autom, v ktorom priviezla len dcéru U.; maloletú U. od starých rodičov z P. W. vôbec neprivezla. Oprávnený poukázal aj na to, že je to práve povinná, ktorá sa pred deťmi vyjadruje v tom znení, že nechce, aby sa s ním dcéry stretávali a ak nechcú, nemusia s ním nikam ísť, dokonca im vyčíta, že k nemu chodia. Nie je pravda, že dcéry sa za neho hanbia, skôr naopak, tešia sa na ich spoločne strávené chvíle a sú rady, keď ich sprevádza na rôznych podujatiach.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí sa k odvolaniu povinnej nevyjadril.

Po podaní odvolania doručil právny zástupca povinnej okresnému súdu písomné podanie zo dňa 02.09.2013 označené ako námietka zaujatosti (č.l. 103 spisu), v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu o pokute vydala vyššia súdna úradníčka T. T. P.; proti uvedenému uzneseniu podala povinná odvolanie. Dňa 28.08.2013 sa povinná dozvedela, že manželka právneho zástupcu otca maloletých detí Y. Z. N. je vyššou súdnou úradníčkou na okresnom súde. Na základe uvedenej skutočnosti má pochybnosti o jej (ich) nezaujatosti (§ 17 ods. 1 O.s.p.) a má vzhľadom na širšie súvislosti pochybnosti aj o tom, či nie je vylúčená aj sudkyňa v konaniach sp. zn. 5P/303/2012 a sp. zn. 5P/323/2013. Nie je zrejme bez významu, že keď sa po doručení uznesenia o uložení pokuty telefonicky spojila s vyššou súdnou úradníčkou Mgr. Vaňovou a namietala, prečo pri rozhodovaní vychádzajú len z tvrdení oprávneného (s tým, že jeho tvrdenia vo viacerých konaniach opakovane spochybňovali a poukazovali na jeho klamstvá), táto jej uviedla, že aby si preštudovala znalecký posudok; jej ale bol znalecký posudok, resp. jej právnomu zástupcovi doručený len 28.08.2013. Pri nazretí právneho zástupcu do spisu sp. zn. 5P/303/2012 dňa 19.08.2013 za účelom zistenia, na základe čoho majú byť maloleté deti u otca celý mesiac august 2013, sa žiadne takéto rozhodnutie v spise nenachádzalo; po dotaze na pracovníčku informačného centra okresného súdu bolo jej právnomu zástupcovi povedané, že

toto rozhodnutie má samostatnú spisovú značku (samostatné konanie) a nakoľko ako právny zástupca v tomto konaní nemá splnomocnenie, do spisu nemôže nazeráť.

K vznesenej námietke zaujatosti sa vyššia súdna úradníčka Mgr. Miroslava Vaňová vyjadrila dňa 11.09.2013 (č.l. 106 spisu), keď vo vyjadrení uviedla, že v predmetnej veci sa necíti byť zaujatá, účastníkov konania ani ich zástupcov osobne nepozná a nemá k nim žiadny vzťah. Čo sa týka namietanej skutočnosti ohľadne doručenia znaleckého posudku v konaní sp. zn. 5P/303/2012 uviedla, že znalecký posudok bol súdu doručený dňa 15.07.2013 (čo sa konštatuje aj v uznesení o uložení pokuty), takže pri rozhodovaní o uložení pokuty mal súd možnosť sa s týmto dôkazom oboznámiť; vo veci sp. zn. 5P/303/2012 bol všetkým účastníkom znalecký posudok odosielaný zo súdu v ten istý deň, t.j. 20.08.2013. Na základe žiadosti odvolacieho súdu zo dňa 05.02.2014 (č.l. 110 spisu) o doplnenie vyjadrenia k námietke zaujatosti vzhľadom na jej obsah vyššia súdna úradníčka Mgr. Miroslava Vaňová v podaní zo dňa 06.02.2014 (č.l. 111 spisu) uviedla, že čo sa týka jej vzťahu k JUDr. Z. Ivanovej, vyššej súdnej úradníčke okresného súdu, nejedná sa o bližší priateľský vzťah, nenavštevujú sa, ani netrávia spoločný čas mimo pracoviska a jedná sa o čisto kolegiálny vzťah bez hlbšieho presahu do osobnej roviny; súčasne vyššia súdna úradníčka JUDr. Zuzana Ivanová je od konca roku 2012 na materskej dovolenke a odvtedy s ňou nie je v žiadnom kontakte.

K podanej námietke zaujatosti sa vyjadrila aj zákonná sudkyňa Mgr. Eva Jombíková dňa 13.09.2013 (č.l. 107 spisu), keď uviedla, že v predmetnej veci sa necíti byť zaujatá, účastníkov konania osobne nepozná a nemá vedomosť, že by bola v minulosti vylúčená z prejednávania vo veci sp. zn. 5P/303/2012 a sp. zn. 5P/323/2013, nakoľko pokiaľ vie, námietky podané neboli; vyššia súdna úradníčka, ktorá vo veci rozhodovala, sa písomne k námietkam vyjadrila s tým, že ako zákonný sudca sa s jej rozhodnutím o uložení pokuty stotožnila.

Napadnuté uznesenie okresného súdu vydal vyšší súdny úradník a sudca v zmysle § 374 ods. 4 druhá veta O.s.p. odvolaniu povinnej nemienil v celom rozsahu vyhovieť a vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu (č.l. 109 spisu).

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Predmetom núteného výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí (§ 272 O.s.p. a nasledujúce) je zabezpečenie realizácie povinností uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré nie sú plnené dobrovoľne, resp. nie sú plnené náležite tak ako boli súdnym rozhodnutím uložené. Tento nútený výkon rozhodnutia sa vyznačuje predovšetkým aktívnou účasťou súdu s preventívnym charakterom, ktorej cieľom je dobrovoľné plnenie povinností ustanovených v právoplatnom a vykonateľnom súdnom rozhodnutí. Preto súd, skôr ako nariadi výkon, vyzve toho, kto sa odmieta podrobiť súdnemu rozhodnutiu alebo dohode, aby sa súdnemu rozhodnutiu podrobil alebo súdom schválenú dohodu plnil. Vo výzve poučí povinného o následkoch neplnenia povinnosti, spravidla požiada iné subjekty o pôsobenie na povinného, aby tieto povinnosti dobrovoľne plnil. V prípade, ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie, v rámci ktorého môže vypočúť povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce. Táto úvaha je výlučne na súde. Ak takáto výzva ostala bezvýsledná, súd uloží tomu, kto dobrovoľne neplní, pokutu v sume 200,- €. Pokutu možno ukladať opakovane. Súd je tiež oprávnený vyzvať príslušný štátny orgán, aby zastavil výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu, resp. zastavil výplatu prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu. Osobitným spôsobom výkonu rozhodnutia je odňatie dieťaťa a jeho odovzdanie tomu, komu bolo zverené, alebo tomu, kto má právo na styk s dieťaťom. V prejednávanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že vzájomný vzťah medzi oprávneným a povinnou je narušený. Táto skutočnosť však nemení nič na fakte, že biologickí rodičia vždy zostanú rodičmi detí (bez ohľadu na ich vzájomný vzťah) a v prípade splnenia zákonných podmienok má preto aj oprávnený ako otec maloletých detí právo na styk so svojimi deťmi v rozsahu, v akom mu rozhodnutie súdu umožňuje udržiavať kontakt a výchovne vplyvať na svoje deti. Za danej situácie, keď sú rodičia detí rozvedení, ich vzťahy sú narušené a nevedia sa dohodnúť na úprave styku, sú maloleté deti vystavované psychickému tlaku, pretože na jednej strane sú ovplyvňované svojím vzťahom k povinnej, s ktorou bývajú v spoločnej domácnosti a ktorá má voči nim a ich výchove dominantné postavenie a na druhej strane sú

vystavované nevyhnutnosti podrobiť sa právu oprávneného na styk bez ohľadu na ich konkrétnu vôľu, city a sympatie. Sú to však práve rodičia, ktorí si musia uvedomiť, že v danom prípade predovšetkým povinná, ktorá s deťmi trávi viacej času a má bezpochyby na deti väčší vplyv, k bezproblémovému styku oprávneného s deťmi neprispieva vzájomná antipatia medzi rodičmi navzájom a že deti sú jej názorom a postojom k oprávnenému nepochybne ovplyvnené. Pri úprave a následnej realizácii výkonu styku dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, treba rešpektovať aj právo dieťaťa na svoj názor, ktorý môže zahŕňať nechúť stretávať sa s rodičom z dôvodov rôzneho charakteru, spočívajúcich v osobe starajúceho sa rodiča ale aj v osobe oprávneného rodiča. Je nevyhnutné hľadanie dôvodu, prečo dieťa odmieta styk s jedným z rodičov, a to nielen pre súd rozhodujúci o nariadení výkonu rozhodnutia, ale predovšetkým pre rodičov detí. Ak ide totiž o oprávnené odmietanie, v prípade, keď dieťa má vytvorený svoj vlastný odôvodnený názor, je otázne, či možno dieťa nútiť k stretávaniu. Samozrejme iba za predpokladu, že sú splnené podmienky pre záver, že ide skutočne o vlastný názor dieťaťa, ktorý si vytvorilo samo na základe všetkých relevantných informácií, ktoré mu boli nezávisle sprostredkované. Pokiaľ rodič bezdôvodne zanedbal v priebehu dlhšieho obdobia svoj vzťah k dieťaťu, nestretával sa s ním, neprejavoval o neho záujem, nekontaktoval ho, svoje rodičovské práva nevykonával, ani inak nezabezpečoval výchovu dieťaťa, hoci mu v tom nebránila závažná prekážka, potom nemožno následne dieťaťu vyčítať jeho snahu eliminovať tohto rodiča zo svojho života. Z obsahu spisu nevyplýva, že by oprávnený (minimálne v posledných rokoch) nemal o deti záujem, nevyhľadával s nimi kontakt s nimi, ani že by závažným spôsobom porušil svoje rodičovské povinnosti. Práve naopak, z množstva podaní, ktoré podáva na okresný súd je zrejma jeho snaha o udržanie styku a vytvorenie si vzťahu s deťmi. Z obsahu spisu a z podaného odvolania sa odvolaciemu súdu javí, že povinnej vyhovuje stav, keď maloleté deti (alebo jedno z nich v rámci konkrétnych stretnutí) nemajú záujem stretávať sa oprávneným; povinná by si ale mala uvedomiť, že je nevyhnutné zohľadniť predovšetkým záujem maloletých detí a poskytnúť im dostatočný priestor na kontakt s oprávneným tak, aby aj on mal možnosť aspoň čiastočne participovať na ich výchove, čo je nepochybne dôležité pre ich komplexný rozvoj osobnosti. Odvolací súd považuje v týchto súvislostiach za potrebné zdôrazniť, že styk maloletých detí s oprávneným bol v priebehu konania predbežným opatrením upravený v užšej miere ako v pôvodnom rozvode rozsudku. Pokiaľ ide o povinnosť prípravy maloletých detí zo strany povinnej na stretnutie s oprávneným považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že uvedená príprava predpokladá nielen materiálne zabezpečenie dieťaťa, a to najmä vhodným oblečením, zdravotnými potrebami, prípadne ďalšími vecami potrebnými pre dieťa, vzhľadom k tomu, že zväčša rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti má tieto veci k dispozícii, ale predpokladá aj psychickú prípravu dieťaťa tak, aby nedošlo k narúšaniu vzťahov medzi dieťaťom a druhým z rodičov. S ohľadom na vzťah preferenčného rodiča a dieťaťa je úlohou práve preferenčného rodiča (v tomto prípade povinnej), aby viedol dieťa k úcte k druhému rodičovi a pripravil ho na stretnutie. Pokiaľ preferenčný rodič správne pochopil význam svojej úlohy pri výchove dieťaťa, potom si musí byť vedomý toho, že má prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretávanie sa s druhým rodičom. Nemôže teda nechať na dieťati, či má alebo nemá chuť sa s druhým rodičom stretnúť. Ak má totiž rodič zdravú osobnosť, má k dieťaťu pozitívny vzťah a má dobrý charakter, má záujem, aby malo dieťa styk aj s druhým rodičom a to aj v prípade, ak má voči nemu vlastné osobné výhrady. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove má svoj význam a pokiaľ by nebol preferenčný rodič schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa v určenom rozsahu, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča, nakoľko realizácia styku s druhým rodičom je pre normálny vývoj dieťaťa a jeho celkovú životnú cestu veľmi dôležitá.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky povinnej ako aj predchádzajúce konanie a napadnuté uznesenie okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne poukazuje. Zo spisu okresného súdu skutkový a právny stav tak ako ho uviedol okresný súd v napadnutom uznesení. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolanie povinnej odvolací súd udáva, že príprava maloletých detí zo strany povinnej na stretnutie s oprávneným po psychickej stránke, ktorú uviedol okresný súd v napadnutom uznesení, má spočívať v pozitívnej stimulácii maloletých detí na stretnutia s oprávneným (v podrobnostiach o úlohe preferenčného rodiča pri príprave maloletých detí na stretnutie s druhým rodičom v odseku vyššie) a nie vo vytváraní rôznych prekážok, ktoré stretnutiu v konečnom dôsledku zabráni, resp. ho sťažia v zmysle, že vystavujú maloleté deti výberu medzi stretnutím s oprávneným podľa vykonávaného rozhodnutia a inou ponúkanou (hoci aj deťmi obľúbenou) aktivitou. Aj podľa názoru odvolacieho súdu boli podané vyjadrenia oprávneného a povinnej dostatočné na rozhodnutie vo veci a na rozhodnutie nebolo potrebné vypočúť maloleté deti, resp. vykonať iné dokazovanie (podľa odvolacieho súdu prípadný

výsluch maloletých detí ako stresujúci faktor by v prejednávanej veci prichádzal do úvahy len v prípade, keď skutkový stav nie je možné zistiť inak, čo však nie je prípad posudzovanej veci); súčasne nie je z hľadiska hospodárnosti konania nevyhnutne potrebné vykonať dokazovanie ohľadne každého stretnutia oprávneného s maloletými deťmi. Z predložených vyjadrení účastníkov konania v spise vyplýva, že stretávanie oprávneného s maloletými deťmi sa v niektorých jednotlivých prípadoch nerealizovalo podľa rodičovskej dohody v rozvodovom rozsudku okresného súdu ani podľa predbežného opatrenia krajského súdu nariadeného v priebehu konania (išlo napríklad o termíny dňa 11.01.2013, t.j. piatok, kedy maloleté deti v poobedňajších hodinách odišli s povinnou na víkend k starým rodičom v čase ich stretnutia s oprávneným; dňa 28.01.2013, kedy povinná naplánovala maloletým deťom strihanie v čase ich stretnutia s oprávneným; dňa 31.01.2013, kedy povinná naplánovala maloletým deťom oslavu polročného vysvedčenia v čase ich stretnutia s oprávneným; v dňoch 03.05.2013 až 05.05.2013, kedy sa stretnutie oprávneného uskutočnilo len s jednou maloletou dcérou bez vysvetlenia povinnej; v dňoch 07.06.2013 až 09.06.2013, kedy sa stretnutie oprávneného uskutočnilo len s jednou maloletou dcérou z dôvodu, že druhej maloletej dcére povolila povinná aktivitu v škole na úkor stretnutia s oprávneným alebo v dňoch 05.07.2013 až 07.07.2013, kedy sa stretnutie oprávneného uskutočnilo len s jednou maloletou dcérou z dôvodu, že s druhou maloletou dcérou bola povinná u starých rodičov) a to prevažne z dôvodu neskorých príchodov maloletých detí zo školy, resp. iných aktivít, z čoho vyplýva nedôsledný (laxný) prístup povinnej k stretnutiam maloletých detí s oprávneným, ďalej z dôvodu naplánovania iných aktivít maloletým deťom na čas stretnutí oprávneného s nimi (návšteva starých rodičov, oslava polročného vysvedčenia, strihanie), z čoho aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva snaha povinnej o plánovanie života maloletých detí bez ohľadu na stretnutia oprávneného s nimi, čo je v rozpore so zmyslom a účelom súdnej úpravy stretávania rodiča s maloletými deťmi. Na základe uvedeného boli aj podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky na uloženie pokuty povinnej napadnutým uznesením.

Odvolací súd sa osobitne zaoberal aj vznesenou námietkou zaujatosti zo strany povinnej proti osobe vyššej súdnej úradníčky Mgr. Miroslavy Vaňovej, ktorá na základe poverenia zákonného sudcu vydala napadnuté uznesenie (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. per analogiam). V zmysle § 17 ods. 1 O.s.p. o námietke zaujatosti vznesenej proti pracovníkovi súdu rozhoduje predseda senátu alebo samosudca; aj keď zákonná sudkyňa o podanej námietke zaujatosti nerozhodla, nebránilo to jej posúdeniu zo strany odvolacieho súdu v polohe samostatného odvolacieho dôvodu, pretože rozhodnutím zákonnej sudkyne o námietke zaujatosti by nebol odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní viazaný a otázku zaujatosti vyššej súdnej úradníčky by musel posudzovať aj sám. Súčasne námietka zaujatosti nesmerovala v tomto konaní proti zákonnej sudkyňi, preto odvolací súd osobitne neskúmal jej prípadnú zaujatosť. Po preskúmaní veci a vyjadrenia vyššej súdnej úradníčky Mgr. Miroslavy Vaňovej dospel odvolací súd k záveru, že nie je dôvod napadnuté uznesenie zrušiť (§ 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. per analogiam), pretože táto nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci. Jadrom námietky zaujatosti povinnej bolo tvrdenie, že manželka právneho zástupcu oprávneného pracuje na okresnom súde ako kolegyňa vyššej súdnej úradníčky Mgr. Miroslavy Vaňovej. Samotný kolegiálny vzťah pracovníkov súdu (vyšších súdnych úradníkov, resp. sudcov) však sám osebe nespôsobuje ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Nc/24/2012 zo dňa 24.04.2012 a v ňom citovanú judikatúru, sp. zn. 7Nc/26/2012 zo dňa 09.05.2012, sp. zn. 7Nc/53/2013 zo dňa 02.10.2013 alebo sp. zn. 8Nc/8/2014 zo dňa 19.02.2014). Z obsahu spisu, resp. podanej námietky zaujatosti a vyjadrenia k nej nebolo preukázané, že tento vzťah presahuje rámec profesionality (kolegiality), preto tu chýba objektívny základ na konštatovanie zaujatosti; až v prípade, že by vzájomný vzťah prerástol rýdzo profesionálny rámec výkonu funkcie vyššieho súdneho úradníka a nadobudol charakter bližšieho osobného vzťahu, išlo by o okolnosť vzbudzujúcu opodstatnené pochybnosti o nezaujatosti a teda išlo by o dôvod pre vylúčenie vyššej súdnej úradníčky z prejednávania a rozhodovania veci (v tomto prípade však zo spisu žiadna takáto skutočnosť zistená nebola, pretože vyššia súdna úradníčka Mgr. Miroslava Vaňová nenadviazala s manželkou právneho zástupcu oprávneného ako svojou kolegyňou bližší priateľský vzťah, nenavštevujú sa, ani netrávia spoločný čas mimo pracoviska a menovaná je dokonca od konca roku 2012 na materskej dovolenke).

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil; o trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože o trovách konania nerozhodol ani okresný súd (§ 224 ods. 4 O.s.p. per analogiam). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.